

NOSALTRES EN LA NIT

El mes d'octubre hem llegit una novel·la de la qual potser alguns de vosaltres n'haureu vist l'adaptació cinematogràfica.

Kent Haruf, d'origen nord-americà, va escriure *Nosaltres en la nit* el 2014, just quan els metges li van diagnosticar un càncer terminal als 71 anys. Al grup del Llibrefòrum ens va causar molta curiositat el perquè devia sentir la necessitat de deixar-la escrita, per què no l'havia escrita abans, què va viure o què va veure perquè deixés aquesta meravella escrita que tan colpsits deixa els lectors?

Es tracta d'una novel·la de gran bellesa sobre la vellesa: comença quan la protagonista, l'Addie Moore, proposa al seu veí, Louis Walters, que vingui a casa seva a les nits, a dormir, no pas a res més, per tenir una mica de companyia en les hores que la soledat es fa més crua. I Louis hi està d'acord. I així comencen una entranyable relació d'amistat pregona.

Viuen en un poble petit, de manera que les enraonies de seguida s'activen: però són valents i hi fan front, conscients que els tafaners modifiquen les fames però no solucionen les soledats i, al final, també se'n cansen i accepten les evidències quan la novetat ha passat.

Tots dos tenen una vida passada, un bagatge de molts anys que l'altre només coneix fragmentàriament. En les seves converses nocturnes omplen buits i amplien la comprensió, allò que tots faríem si escoltèssim el sentir intern del que fan els altres. Ambdós venen d'una tradició que feia durar els matrimonis tota la vida, malgrat que la mort d'un fill el destrossi o malgrat que un amor més autèntic s'hi creui. Ambdós han demostrat que poden tenir la paciència de conduir una vida insatisfactòria però fidel a la persona amb qui van triar compartir-la. Però, ara, vidus i solitaris, es permeten ser qui són.

Fins que arriben els fills. A través dels fills de l'Addie i del Louis, però també de la filla de la Ruth, la veïna i amiga que cuiden perquè és deu anys més gran, l'autor ens fa un bon ventall de com els descendents entenem la vellesa dels nostres pares. I hi ha una mica de tot. I algun fill ens deixa un bon regust amarg en la lectura. I de fet, aquest passatge del qual no us podem desvelar res més per si us animeu a llegir la novel·la, és el que va causar més polèmica en la nostra tertúlia. Molt real tot plegat. Molt discutit.

No us perdeu aquesta meravella. Tingueu l'edat que tingueu, us arribarà al cor. Alguns perquè sou ja a la vellesa, altres perquè teniu pares que hi són, o avis. I potser perquè tots entenem la frase que diu un dels personatges principals:

“Només vull dur una vida simple i parar atenció al que passa cada dia. I venir a dormir amb tu aquesta nit.”

Espero que us animeu a llegir-la i a gaudir de les magnífiques descripcions i de l'extraordinària capacitat narrativa de Kent Haruf. Bona lectura!

Muntsa Farré